

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๖๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี เรียกว่า “ศาลปกครองเพชรบุรี”
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้ศาลปกครองเพชรบุรีมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี
จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลปกครองเพชรบุรีตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓
ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลปกครองเพชรบุรีด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองกลางในวันเปิด
ทำการศาลปกครองเพชรบุรีตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลาง
มาตรา ๕ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคขึ้นในจังหวัดเพชรบุรี ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน หน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในท้องที่จังหวัดดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาคให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้